

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pîslaru Vitalie în numele inculpatului Rusneacov Ivan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Rusneacov Ivan XXXXX, născut la XXXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.05.2015– 22.12.2015;

Instanța de apel: 22.01.2016– 23.05.2016;

Instanța de recurs: 28.11.2018 – 13.02.2019.

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 22 decembrie 2015, examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform procedurii prevăzute de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, Rusneacov Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 6 luni închisoare.

În baza art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 iunie 2014, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că Rusneacov Ivan, la 23 iunie 2014, aproximativ la ora 00:10, fără a deține permis de conducere, conducând autoturismul de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, în mun. Chișinău pe traseul Vadul lui Vodă, în apropiere de intrarea în com. Budești, a fost stopat de către, inspectorul INP al IGP, mun. Chișinău, A. Cornea. Fiind suspectat de consum de alcool, I. Rusneacov a fost condus la sediul Dispensarului Republican de Narcologie. Conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și a naturii ei, s-a stabilit că I. Rusneacov se afla în stare de ebrietate provocată de stupefiante, starea fiind certificată ca rezultat al colectării probelor biologice prin existența

concentrației de amfetamine – 274 ng/m și cannabinoide -190 ng/m. Prin urmare, starea de ebrietate a lui I. Rusneacov corespunde stării de ebrietate provocată de stupefiante, ceea ce denotă ignorare a cerințelor pct.10) alin.(2) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, care prevede că persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic și medical, precum și pct.14 lit. a) care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase, care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul N. Marandici în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, argumentând următoarele:

- la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal;

- la fel instanța nu a luat în considerație prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, care prevede că o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea unei infracțiuni se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei;

- instanța nu a luat în considerație circumstanțele atenuante prezente în speță și anume - recunoașterea vinei, caracteristica pozitivă, prezența unui loc permanent de trai, se căiește de cele comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2016, apelul declarat a fost respins, ca nefondat fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, referindu-și la modul în care prima instanță a individualizat pedeapsa, instanța de apel a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal.

De asemenea Colegiul a menționat că temei pentru aplicarea pedepsei în formă de amendă în speță nu s-a constatat, iar pedeapsa, astfel cum a fost individualizată de instanța de fond, luând în considerație că inculpatul I. Rusneacov a comis o nouă infracțiune înainte de executarea completă a pedepsei stabilite anterior, este justă și întemeiată, care va fi capabilă să realizeze scopul pedepsei penale prevăzut la art.61 Cod penal.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul V. Pîslaru în numele inculpatului, care invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele motive: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; instanța de apel a ignorat și nu s-a pronunțat asupra argumentului invocat de apărare, referitor la faptul că, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art.75 alin.(2) Cod penal; la examinarea cauzei instanța de apel a ignorat prevederile art.414 alin.(6) Cod de procedură penală, întemeindu-și decizia pe probe care n-au fost verificate în ședința de judecată și n-au fost consemnate în procesul

verbal.

7. Examinând recursul ordinar în baza materialelor din dosar, în raport cu motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.430 pct.5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

În recursul ordinar declarat de avocatul V. Pîslaru sunt invocate ca temeiuri pentru recurs - prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, însă, cu toate că recurentul a specificat, care sunt erorile de drept comise de instanța de apel ce ar motiva casarea hotărârii, aceste temeiuri nu sunt aplicabile în cauza dată.

Potrivit art.401 Cod de procedură penală, în coroborare cu art.421 Cod de procedură penală, recurs ordinar poate declara și avocatul, în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art.70 alin.(1) Cod de procedură penală, acesta fiind persoana care, pe parcursul procesului penal, reprezintă interesele bănuitului, învinuitului, inculpatului, acordându-i asistența juridică prin toate mijloacele neinterzise de lege.

Însă, Colegiul penal reiterează că avocatul V. Pîslaru nu are calitatea de subiect procesual în cauza dată și nu este în drept să conteste, în numele inculpatului, decizia instanței de apel, din următoarele considerente:

- în speță, Colegiul penal reiterează, că la examinarea cauzei penale în prima instanță a participat avocatul N. Marandici, care a acordat inculpatului asistență juridică în bază de contract, fiind anexat mandatul la materialele cauzei penale (f.d.76);

- ulterior, instanța de apel a examinat cauza în lipsa inculpatului I. Rusneacov, acesta fiind anunțat în căutare. Drepturile și interesele inculpatului în instanța de apel au fost apărute de către avocatul R. Cataramă, care a acordat asistență juridică garantată de stat;

- împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs ordinar în numele inculpatului avocatul V. Pîslaru, care a prezentat mandatul din 23.10.2018. În conținutul mandatului respectiv s-a indicat că avocatul va acorda asistență juridică în baza contractului de asistență juridică f/n din 23.10.2018 (f.d.204).

În conformitate cu prevederile pct.1) alin.(1) al art.70 Cod de procedură penală, avocatul poate participa în procesul penal în calitate de apărător la invitația inculpatului precum și la solicitarea altor persoane, însă cu respectarea unei condiții obligatorii – existența **consimțământului inculpatului**, care trebuie să fie clar determinat.

Din conținutul normei citate, prin „invitația inculpatului” trebuie de înțeles inițiativa acestuia de a-i fi reprezentate interesele în instanța recurs de către un avocat concret, altul decât cel care a participat în apel.

Totodată, pe această linie de considerente prin sintagma „la invitația inculpatului” se subînțelege și consimțământul acestuia de a-i fi reprezentate interesele în recurs de către un alt avocat ales, întrucât invitația inculpatului adresată unui avocat concret nu poate fi manifestată fără a fi prezent și consimțământul acestuia. Prin urmare, avocatul care declară recurs împotriva deciziei instanței de apel anexează mandatul, care urmează a fi completat în corespundere cu cerințele expuse în Hotărârea Guvernului nr.158 din 28.02.2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al

avocatului stagiar, cu modificările ulterioare. Astfel, în mandatul prezentat, în mod obligatoriu, se va indica că avocatul este împuternicit pe cauza penală concretă să declare în numele inculpatului recurs ordinar la Curtea Supremă de Justiție, iar pe verso se va indica numele, prenumele și semnătura inculpatului (pct.6, subpct. 2) lit. a1), b) din Hotărârea Guvernului nr.158 din 28.02.2013).

În cazurile când se va constata că lipsește semnătura inculpatului de pe verso mandatului, din motive de imposibilitate de a o aplica (aflarea peste hotarele țării, internarea într-o instituție medicală, etc.) recurentul trebuie să anexeze la recurs o cerere scrisă personal de către inculpat și semnată de acesta. Astfel, după semnarea contractului de asistență juridică, inculpatul își dă acordul, în formă scrisă, printr-o cerere în care solicită admiterea apărătorului ales. Instanța de recurs menționează, că la materialele cauzei nu există un careva act ce ar confirma consimțământul inculpatului la momentul depunerii recursului, de a-i fi apărate drepturile de către avocatul V. Pîslaru. Mai mult, Colegiul reține că în speță mandatul anexat la materialele cauzei de către avocatul V. Pîslaru pe verso conține o semnătură din numele unei oarecare persoane „Oprea Iurie”, care însă în prezenta cauză nu are nici o calitate procesuală.

Prin urmare, în cazul în care apelul, sau recursul este declarat de persoana căreia nu-i aparține acest drept, conform prevederilor art.70 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, atât apelul, cât și recursul declarat se consideră inadmisibil, din motiv că cererea a fost depusă de către o persoană care nu poate fi considerată ca titular legal al dreptului respectiv, astfel încât se impune soluția inadmisibilității recursului.

Conform art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârilor, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă, prevăzute în art.429 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide că recursul ordinar declarat de către avocatul V. Pîslaru în numele inculpatului I. Rusneacov este depus de o persoană neîmputernicită și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pîslaru Vitalie în numele inculpatului Rusneacov Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2016 în cauza penală în privința lui **Rusneacov Ivan**, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 14 martie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac